

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК І МІНСКАГА АБКМА КП(б)Б

№ 95 (6674) | 24 красавіка 1940 г., серада | ЦЕНА 10 КАП.

Н. Фрэнкель — Ленін — арганізатар Чырвонай Арміі і патхільдзь яе перамог.

М. Кудрашоў — У Горках.

Насустрач 1-му маю.

На калгасных палях.

Дастойна сустраен дзень большэвіцкага друку.

5 чэрвеня пачынаецца дэмадэ беларускага мастацтва ў Маскве. Творчыя калектывы папярэдні дэкады.

О. Гантман — Рашаючыя дні.

Ф. Алер — Радасьць калектыва.

Г. Прагін — Інтэнсіўная падрыхтоўка.

З. Васільева — Беларускае балет.

Н. Грозь — Дзень у театры.

Г. Яськевіч — Агрэхнічны план зьяна.

А. Ткачоў — Паш адказ на сталінскія клопаты аб калгасох.

І. Лісоўскі — У інтарэсах развіцця грамадскай жыццёвага ўдзелу.

МАЛЕНЬКІ ФЭЛЬЕТОН. Арк. Гур.—Сон старшынні.

ЗА РУБІЖОМ:

Ваенныя дэямлі ў Нарвегіі.

Германскія паведальнікі.

Ангійскія паведальнікі.

Аперыцы германскай авіяцыі ў Нарвегіі.

Надзяўніцы паветранага палату на Німечце.

Амерыканскі друк аб становішчы ў Нарвегіі.

Баявыя задачы большэвікоў заходніх абласцей рэспублікі

Закончылі сваю работу абласныя партыйныя канферэнцыі заходніх абласцей Беларусі.

7 месяцаў прайшло з таго часу, калі наша гераічная Чырвоная Армія, выконваючы волю ўсяго савецкага народа, аказала брацкую дапамогу народам былой Заходняй Украіны і Заходняй Беларусі — вызваліла іх ад рабства, ад жорсткай эксплуатацыі, ад сацыяльнага і нацыянальнага прыгнёту польскіх панцоў. Па гэтым і багачому палях, па той вялікай гораўнай рабоце, якую прайшлі большэвікі — пасланцы вялікай партыі Леніна — Сталіна, — гэтыя 7 месяцаў роўны многім годам.

Там, дзе пачаліся графы мірскія, орудзі, князі развілі і сапелі, там, дзе гаспадарнічалі незалежніцы, базарныя бекі і рыло-сміглы — моцна і пазаўсёды ўсталявана савецкая ўлада. Сяг савецкай гора разьзявацца над абноўленай зямлёй, яра азарнай прамысловыя вялікай Сталінскай Канструкцыі.

Зямля, якая стагоддзямі належала эксплуатаатарам, стала народным збыткам. Сотні тысяч батракоў, безземельных і малаземельных сялян атрымалі зямлю, сельгасгаспадарчы інвентар, колей, кароў. Арганізаваны ўжо многія дзесяткі калгасоў — прадвеснікі багатага зямлянага жыцця вызаленага сялянства. Першую большэвіцкую вясну працуюць сялянства сустракае радаснай працай не на памешчыцкай і кулакоў, а на сабе, на сваю самю.

Непазнавальнымі сталі гарады. У іх таксама адбыліся вялікія змены. Заводы, фабрыкі, банкі сталі народным збыткам. У асноўным ліквідавалася беспрацоўе — цяжкая спадчына капіталізма. Сотні тысяч рабочых, служачых, інжынераў, тэхнікаў, настаўнікаў, урачоў атрымалі лоўгачасную работу. Яны з вялікай працясаю залучаюцца да вытворчай працы. Іх работа плённая і прадукцыйная, бо яны працуюць не на фабрыканта, а на сабе, на сваю родную дзяржаву. Сярод іх ужо — сотні стаханавцаў, ударнікаў — перадавых людзей вызаленай працы.

Аграрыі сотні воўны шклоў, большыя клубы, чыталыні. Родная мова — беларуская, руская, латвійская — свабодна загучала на сходах, у театрах, клубах, школах, са старонак большэвіцкага друку.

Найльготніцы і яркія змяненні, якія адбыліся за 7 месяцаў у жыцці працоўных заходніх абласцей паказалі ім на справе, што ў партыі Леніна — Сталіна, у савецкага ўрада іных клопатоў, як клопатаў аб народзе, аб яго правітанні. Працоўны пераказалі, што партыя Леніна — Сталіна — гэта та сіла, якая выздольвае народ да звышчых вяршынь камунізма.

На сходах партыйных і раённых партыйных арганізацый, на партыйных канферэнцыях камуністам было што паказваць, што раскажаш. Гэта ж яны, сялянскія вялікай партыі большэвікоў, сталі на чале мас, кіруючы і накіроўваючы нябачаны ў гісторыі працэс пераўтварэння жывіцця.

Поспехі велізарныя. Прароблена гіганцкая работа. Але закон большэвікоў — не падавацца галававержэнню ад поспеху. Метады большэвіцкай крытыкі і самакрытыкі, разумеючы ўсю велізарную адказнасць, якую ўсклада на іх партыя, камуністы выкрывалі недахопы ў рабоце, ламалі затачы далейшай барацьбы за новыя перамогі.

У заходніх абласцях партыйныя арганізацыі — яшчэ маладыя і малаацэбныя. Многія з іх кіраўнікоў паяўляюцца на партыйную работу. Але ўзровень партыйных сходаў і канферэнцый на раёны іхкіх сходаў на «маладосць», падавалому крытыкавалі недахопы ў рабоце, ламалі затачы далейшай барацьбы за новыя перамогі.

На партыйных сходах і канферэнцыях было ўскрыта нямаля факты непаўшчыльнага для членаў і кандыдатаў партыі раўнадушша да марксіска-ленінскай вучобы. На беластоцкай гарадской партыйнай канферэнцыі камуністы гаварылі, што адзед пратэстанты і агітаторы гаркома ні разу за 4 месяцы не паішліўся, як камуністы авалодваюць марксіска-ленінскай тэорыяй.

У Ляхавіцкім раёне з дня яго арганізацыі не была праведзена ні адна лекцыя, кансультацыя або таварыскае субседаванне па тэарэтычных пытаннях.

На камуністы заходніх абласцей рэспублікі ўскладзена найважнейшая задача:

несці ў масы вызаленага народа ігоі большэвізма, выхоўваць у іх савецкае будаўніцкае сацыялістычнае грамадства. Як жа можа член партыі, а тым больш кіруючы работнік, выканаць гэтую задачу, калі ён сам не авалоды тэорыяй марксіска-ленінскага, калі ён адстае ад сваім ідэйна-палітычным росце?

Новавыбраныя партыйныя органы павінны арганізаваць большэвіцкі кантроль над палітычнай самаадукацыйнай камуністаў, мабілізаваць грамадскую партыйную думку супроць тых, хто не вучыцца асноў марксіска-ленінскага, не працуюць над сабой.

Узнікаючы пытанне аб ідэйнай узброенасці, выступаючы на сходах і канферэнцыях адначасова ўказвалі на неабходнасць яшчэ больш павысіць рэвалюцыйную плынасць. Камуністы ляхавіцкай партыйнай арганізацыі тт. Шамадзінаў, Міхайлаў, Ішэнаў і інш. на сваім сходы раскажаш аб тым, як ворагі пад маскай ляхавіцкай і наваг прыняццёў савецкай улады пралазілі ў дзяржавыя органы і, карыстаючыся недастатковай плынасцю некаторых кіраўнікоў, праводзілі сваю подлую, контррэвалюцыйную работу.

Падобныя факты прыводзілі і па беластоцкай, баранавіцкай і іншых гарадскіх і абласных партыйных канферэнцыях.

Важнейшая і першаступенная задача ўсіх новавыбраных партыйных арганізацый — развіваць у камуністаў і беспартыйных мас паучыць рэвалюцыйнай настрожанасці, зоркасці і глыбокай нянавісці да ворагаў працоўных.

Партыйныя арганізацыі па працягу двух месяцаў выбарчай кампаніі па выбарах у Вярхоўныя Саветы СССР і ВССР правалі вялікую агітацыйную і прапагандацкую работу, рэзультатам чаго з'явілася бліскучая перамога стаінаскага блока камуністаў і беспартыйных. Аднак многія партыйныя арганізацыі адразу ж пасля выбараў пачалі згорвалі агітацыйна-масавую работу сярод працоўных. Гэта гэта думка не ў якім вышукі не зьяля. Крапатніва, сістэматычная масава-палітычная работа сярод насельніцтва павінна на праводзіцца штодня. Выхоўваць у масах савецкі патрыятызм, гарачую любоў да радзімы, да партыі Леніна — Сталіна — што можа быць больш бларадной задачай, чым гэта!

Разкай крытыцы былі падвергнуты кіраўнікі многіх раённых, гарадскіх і абласных партыйных арганізацый за недастатковую ўвагу да ўнутрыпартыйнай работы, да работы з кандыдатамі партыі, з камсамомам. Новавыбраныя партыйныя органы павінны аддаць гэтым пытанням максімальную ўвагу.

Зараз на фабрыках, заводах, на чыгуначным транспарце ўсё больш і больш разгарэцца поўная сацыялістычнага спаборніцтва. Сотні рабочых і работніц сталі піонерамі высокай прадукцыйнасці працы. Многія з іх пераходзяць на многастаночнае абслугоўванне. Яны нясупя на вытворчых узроўнях высокай арганізаванасці і ідэяльнасці.

Партыйныя арганізацыі павінны ўзачаліць гэты выдатны рух перадавых рабочых, уладчыць у яго ўсіх працоўных, пераносіць стаханавіцкі вопыт работы з фабрыкі і заводаў усюмох абласцей рэспублікі. Трэба дабіцца, каб усе фабрыкі, заводы, чыгуначны транспарт прапавалі ўзорна, па-большэвіцку.

Важнейшая задача новавыбраных партыйных арганізацый — забяспечыць зорнае правядзенне вясновай сяўбы. Вызваленае сялянства з вялікай радасцю прыступіла да палявых работ. Справа гэсі і абавязак кожнага камуніста — дапамагчы сялянству правесці першую большэвіцкую сяўбу высокакасна.

Партыйныя партарганізацыі, раёныя партсходы, гарадскія і абласныя партыйныя канферэнцыі выбралі ў новы састав кіруючыя партыйныя органы правераных большэвікоў, да канца адданых партыі Леніна — Сталіна. Выконваючы рамніні сваіх сходаў і канферэнцый, партыйныя арганізацыі заходніх абласцей ВССР, арганізавалі вакол сталінскага Цэнтральнага Камітэта ВП(б) і вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна, будучы і надалей па-баявому змагацца за ахвочнае ідэяльнае гістарычных вапняў ХУІІ з'езда партыі, за новы ўздым партыйна-палітычнай работы, за ідэйны гаспадарчы і культурны росквіт заходніх абласцей рэспублікі.

НАСУСТРАЧ 1 МАЯ ПОСПЕХІ СТАХАНАЎЦАЎ-МНОГАСТАНОЧНІКАЎ

З небывальным вытворчым уздымам працуюць зараз калектывы Аршанскага ільнокамбіната. Паспяхова ажыццэўляецца паспяўленая партыйнай арганізацыяй камбіната задача — да 1 мая павысіць запалынасць па выпуску прадукцыі і перавыканаць красавіцкі план.

Ткацкая фабрыка павысіла сваю выпрацоўку да 42—45 тысяч м'раў тканін за змену. Прадзільная фабрыка выконвае задае ёй заданне, выпускаючы за змену 13 тон пражы.

Значна павысілі сваю прадукцыйнасць працы работніцы папрыхтоўча-прадзільнага цеха. Стаханавіцы тт. Ільчэнка, Сіткеніч і іншыя выконваюць новыя нормы выпрацоўкі на 130 проц. Банькаброшынны тт. Лабанава, Галькевіч, Вішнякова, Міхальчанка, лентачніцы тт. Васкрасенская, Казлова, Суздальца даюць 118 — 128 проц. нормы.

Выдатныя ўзоры стаханавіцкай работы

300 тон паперы звыш плана

ДОБРУШ. (Нар. «Звязды»). Работы калектыву добрушскай папярвай фабрыкі «Герой працы» радасна сустракае міжнароднае працоўнае свята — 1 мая. Вялікі папярвай цэх абавязваўся за красавік звыш плана 300 тон паперы, павысіць прадукцыйнасць працы на 15 проц. Узяты абавязальствы за часно выконваюцца. Замест 110 тон па плану фабрыка штодзённа выпускае 114—117 тон высокакаснай паперы.

Высокіх вытворчых паказальнікаў у перадавым спаборніцтве дабіўся калектыву рабочых цеха шыршажыву. Вытвор-

чы план першага квартала выканалі на 205 проц. Брыгады тт. Таўкачовай і Бугоўскай штодзённа даюць па дзве нормы. Фабрычны камітэт зараз праводзіць масавую праверку выканання соцгабароў. Перадасмо цэху будзе прамастаўлена права ўзначаліць фабрычную калону на першамайскай дэманстрацыі.

У фабрычным клубе афармляецца выстаўка, якая адлюструе дасягненні ВССР і ўсяго Савецкага Саюза. Па цэхах праводзяцца гутарыкі аб першым маі, рыхтуюцца палітды аб выніках VI Сесіі Вярхоўнага Савета СССР.

Мелентуны карэспандэнты «Звязды» — рэдакцыя шматгалоўкі Аршанскага ільнокамбіната «ТРЫБУНА СТАХАНАЎЦА».

Шэфства стаханавцаў

Дастойную сустраку рымце да першамайскага свята калектыву завода Гомсельмаш. Ініцыятыву ўнутрызаводскага спаборніцтва з'яўляецца прывапапоўчы цэх. Паміж брыгадамі цеха разгарнулася спаборніцтва па дэярніраве выкананне месечнага задання. Брыгада майстра т. Давыдовіча замест 80 сартыровак «Клейтон» збрае за дзень 95—100. Брыгада майстра т. Гудыра на зборны станок да сартыроўкі «Трыумф» паказвае высокія ўзоры работы. Замест 48 станкоў яна збрае за змену 54—56. Ленінскія стаханавіцы гэтай брыгады тт. Богун, Шырокая, Цароўнік, Дрэхшэўскі даюць па дзве нормы ў дзень.

Шырока разгорнута шэфства лепшых стаханавцаў над астатнімі. Токар механааборнага цеха т. Лешчынскі надымае на сябе адставаў, не выконваў нормы. Над ім ужо шэфства стаханавец т. Сухаў. За некалькі дён таварыскай дапамо-

гі Сухаў з'аб'яваў, што Лешчынскі згараў вазе за змену 320 гэталей (заданне 60). Зараз у цэху шэфтуюць над астатнімі і стаханавіцы тт. Зяноўкі, Баралоўскі, Старавойтаў, Вубоў, Спіры, Баранаў, Юркоў і іншыя.

У зборным цэху наперадзе ідзе брыгада майстра т. Зяноўкі. У апошні дні яна выпускае звыш плана на 40 сартыровак «Трыумф». Сябсары тт. Гавейка і Вярцічэўскі, працуючы на зборны малацірні «ВР-23», робяць па 22 аператны замест нормы — 20. Паспяхова рэалізуюцца абавязальствы па выпуску 150 кармазапарачных аргатаў, не праадулгеданых планах.

У цэхах штодзённа выпускаюцца білетны, у якіх астаўляецца ход спаборніцтва паміж брыгадамі.

Х. ЮНГЕЛЬСОН. І. МІНЕВІЧ.

НА КАЛГАСНЫХ ПАЛЯХ

СМАЛЯВІЧЫ, 23 красавіка. (Па тэлефону). Большасць калгасоў раёна прыступіла да вясновай сяўбы. Выбарачным парадкам праводзіцца папрыхтоўка зямлі да пасеву зернавін.

У баявой гэтаўскай пачаў вельмаўту сяўбу калгас «Чырвоны Ударнік». Дрэхленскага сельсавета, які змагаецца за атрыманне 100 пудоў зернавін з гектара. У калгасе разгорнуты масавыя палявыя работы. Пасевы ўжо 8 гектараў аўса і 3 гектары раніш буббы. Сяўба праведзена саргавым насеннем і добраацясна. На час вясновай сяўбы і ўборачнай кампаніі ў калгасе створана камісія па ацэцы з 3 лепшых калгаснікаў.

Пачалася вясновая сяўба і ў калгасе імяні Бутэвічэўскага, «Большэвік», «Зара», Емельянаўскага сельсавета. Уцяло па гэтаўскаму на 20 красавіка засеяна 40 гектараў зернавін кукурузы.

ГРОДНА, 23 красавіка. (Нар. «Звязды»). У калгасе і вёсках раёна пачалася масавая сяўба зернавін. Па Кузніцкаму сельсавету засеяна 300 гектараў. Першым у сельсавете зачынуў сяўбу зернавін селянін вёскі Вярэўшчына — Ваньчук. У Лашанскім сельсавете засеяна звыш 150 гектараў зернавін.

ПОЛАЦК, 23 красавіка. Трактарысты Беларускай МТС уключылі ў сацыялістычнае спаборніцтва на лепшую работу ў час вясновай сяўбы, з часно выконваюць свае абавязальствы. Яны з першых дён работы на палях значна перавыконваюць нормы выпрацоўкі.

Ігнарыруюць выбарачнае ворыва

ХОЙНІЧЫ, 22 красавіка. (Нар. «Звязды»). Калгас «Усход», Аравіцкага сельсавета, першы ў раёне дзружна прыступіў да палявых работ. Ужо засеяна 22 гектары ячменю і 5 гектараў аўса. Пачаў сяўбу калгас імяні Шмігта, Кажушоўскага сельсавета. Аднак гэтага нельга сказаць пра ўсе калгасы раёна.

У Кажушоўскім сельсавете зямля на ўзгорках прасыхла, нілліць, але там рэдка ўбачны аргата. Трактары Хойніцкай МТС сталяць, чакаючы высыхання вялікіх палішчаў. Тры трактары гэтай МТС яшчэ не адрамантаваны. Ігнарырую выбарачнае ворыва і Рукавоўскай МТС. Толькі ў калгасе імяні Шмігта трактар т. Радчанка выехаў у поле.

У раёне не ачуваецца, што наступіла вясна. Галоўны аграном райагдэпзела тав. Вазылюк парайвітаму «зліць у кабінец, варыць над планам» ён не ведае, што робіцца на палях, як падрыхтава-

савым наарнікам тав. Шалявым прадупіць у калгасе «Ільях камунізм». На трактары «Універсал» яны ўзброены за змену 6 гектараў пры норме 2,5 гектара. Янысць работы прызнана выдатнай. Тт. Ленці і Шалягэ абавязаліся ўзбраць у гэтым годзе 800 гектараў пры норме 250. Звыш дзюх норы за змену дае таксама трактарыст Іван Лапкоў.

БРЭСТ, 23 красавіка. Дружна і арганізавана ідуць вясновыя работы на палях. Баласнікі і аднаасобнікі змагаюцца за завяршэнне сяўбы зернавін да 1 мая. На сяўбе з кожным днём шыршыцца сацыялістычнае спаборніцтва.

Пры захаванні ўсіх агрэхнічных правілаў, першым у Брэсткім раёне зачынуў сяўбу калгасавых і ільну надыта арганізаваны калгас імяні Варашылава, Каміянна-Жаравіцкага сельсавета. Зараз папрыхтоўваецца зямля пад пасеву буббы, пасеву проса, грэчкі і іншых лясных культур.

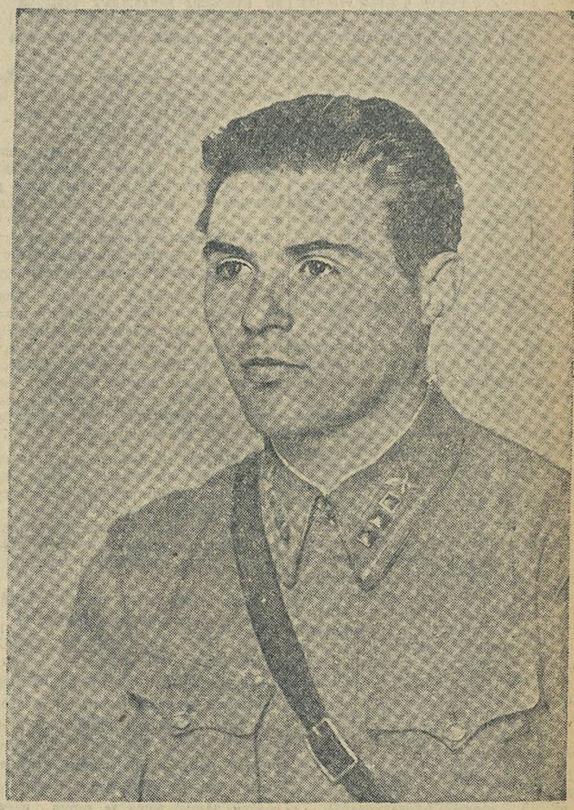
З першых дён дзён на ворыве асабіста выдэляўся калгаснік Пімафей Козел. Аліналепшым паўтам ён узбраўся за дзень да 1,10 гектара. Высокую прадукцыйнасць працы паказваюць і многія іншыя калгаснікі.

Старанна працуюць на вызалення зямлі аднаасобнікі. Большасць частка аднаасобных гаспадарак Каміянна-Жаравіцкага сельсавета таксама зачынулі сяўбу калгасавых і рыхтуюцца да пасеву буббы. Неўдасно зчынуўся сяўбу аўса, ячменю і ільну аднаасобнікі вёскі Сямісотны, Кунашы і інш.

пасеныя матэрыял, які расцэўлены людзі. У 10 калгасе нехалае насення некалькіх культур. Старшынні гэтых калгасоў абавязалі парогі раённых устаноў, якія карыці ад гэтага мала. Раёныя арганізацыі не арганізавалі міжкалгаснага абмен насення. На складах Заготзяноў ляжаць не абменнымі 140 тон адборнага саргавога насення зернавін і 750 цэнтэраў ільносення. Вядзеньніцы і бескарытальнасць прывялі да таго, што ў некаторых калгасе яшчэ не правярылі насенне на чыстату і ўсхожасць і толькі асобицы калгасы ўзялі хімікаты на пратручэнне насення. 75 проц. хімікатаў ляжаць на складе.

Ігнарыруюць гэты магучы сродкаў паўтэму ўражальнасці — ігнарыруюцца. Толькі некаторыя калгасы («ІМ», імяні Варашылава, «Чырвоны сцяг») пачалі арызіраваць насенне.

А. НОВІН.

За ўзорнае выкананне баявых заданняў камандаванты на фронце барацьбы з фінскай беларудзельскай і праўдзельнай партыяй прыгожа аднаў і гераічна старанна лётантанта, Влэдзімір Ільіч Шурэў прысвоена званне Героя Савецкага Саюза НА ЗДЫМКУ: Герой Савецкага Саюза старшы лётантанта В. Е. Шурэў. Фото П. Ялана і М. Радкіна. (Фоталіста ТАСС).

У ГОРКАХ

На платформе маленькай станцыі — паяны Леніна. Уста ад станцыі дарога ідуць у сямь Стары Ім. За яго ваколінай расцялаюцца зямельныя мільёны працоўных безлічых фатарафіях, успамяніх, расказах месцы: мост, перакінуты праз Пахру, адрываў за ім — дарога, акая ўшмаецца па невысокага ўзгорка, гэта зарэзанага бярэзавым лесам, густай дароце 23 студзеня 1924 года працоўныя праваялі ў Маскву трыну з пелам Влэдзіміра Ільіча Леніна.

З таго часу прайшло больш 16 год. І падарожны, які ідзе праз мост, мімавоў спынаецца, каб запачтаць у памяці гэты дарогі сэрцу месцы, дзе кожная пядзь зямлі звязана з апошнімі годамі і дзямі жыцця Влэдзіміра Ільіча.

У поўкіметры ад маста — вёска Горкі — калгас імя Влэдзіміра Ільіча. Акружаныя дамы калгаснікаў з упрэжжанымі кветкамі і жалезнымі дахамі абламаваюць шырокае асфальтаванае шасе.

Многія калгаснікі добра памтаюць Влэдзіміра Ільіча. Ён бываў у гэтай вёсцы, гутарыў з сялянамі, часта гуляў па палях.

Калгаснік Міхаіл Іванавіч Івановіч успамінае:

— Выехаў я некалькі дзён, досвітам, гады у піль. Гляджу, накіроўваюцца ў мой бок Влэдзімір Ільіч з кімсьці.

— Ранейша араць выехаў, — гаворыць ён мне, сардэчна вітаючыся.

— Раней прыездзе, — адказвае, — раней паідзе.

— Так, гэта правільна, — усміхнуўся Влэдзімір Ільіч, і, пажадаўшы радасці ў рабоце, пайшоў далей.

Калі ехаць па шасе з Масквы, дык на спынае домка, што з левата боку Кагаснай вуліцы, можна ўбачыць мраморную дошку са словамі:

«В. І. Ленін
выступаў у гэтым доме
9 студзеня 1921 г.
на сходы сялян
вёскі Горкі»

У адным з пакояў домка гаспадыня яго Марыя Фёдарэўна Шульгіна, прысутнічаючая пры гэтай сустрацы сялян з правадзельнікам і настаўнікам працоўных усгао свету, любоўна беражэ крэсла, на якім сядзеў Влэдзімір Ільіч, і стод, за якім ён гаварыў. Аб гэтым вечары — 9 студзеня 1921 года — памтаюць у калгасе многія — Марыя Фёдарэўна Шульгіна, яе сын Міхаіл Васільевіч Шульгін, Міхаіл Іванавіч Івановіч, Аляксандр Міхайлавіч Шульгін, Марыя Кірылаўна Бейдэрман.

...Гэта быў паяны год. Маладая рэспубліка советаў, адбіўшы безлічых палчышчы беларудзельскай і інтэрвентскай, выходзіла з грамадзянскай ваяны з рабурнай народнай гаспадаркай. Неханала халеба, солі, гаручага, тавараў шырокага спажывання. Сяляне вёскі Горкі запрасілі да сабе В. І. Леніна пагутарыць з ім аб справах дзяржавы і аб сваіх патрабах.

— Што ж, з адвалячнем, — адказаў Влэдзімір Ільіч, выслушаўшы сялян, прамоўна да яго з запрашэннем, — калі заўтра не буду заняты, то чакайце вечаром, гады у шэсці.

Ібяку няма дзе ўпасці. Даведзеным, што будзе выступіць Влэдзімір Ільіч, у Горкі прыйшлі і жыхары суседніх вёскаў.

К 6 гадзінам да дому па'схала павада. З яе вышлі Влэдзімір Ільіч з Надзеждай Канстанцінаўнай.

— Влэдзімір Ільіч угайшоў у дом, — успамінае М. В. Шульгін, — прыгатаўся, праішоў да стала. Ён несплываючы знаў пубу, тавесіў ён на спілку крэсла, а сам прысеў тавесіў. Усе мы ўважліва ўтліжвалі ў яго твар. Ён зваўся бларадым, не глядзчы на стомленасць...

Старшынстваваў на сходы камуніст, селянін вёскі Горкі Іван Дзмітрыйвіч Макуцін. Сакратаром быў выбран Шульгін, а Влэдзімір Ільіч узначаліў гэтаўскае імяні Влэдзіміра Ільіча Леніна.

Калі сыхла авіяцыя, старшыня прадастаў Влэдзіміру Ільічу слова, Влэдзімір Ільіч гаварыў піха, паказваліся асабіста важныя месцы сваёй працы энергічным уздымам ругі або лёгкім па-стаўваннем дамаю аб стод.

— Ад яго прамовы, — раскажвае М. Ф. Шульгіна, — стала некалькі ў хале святлей і на сэрні радасной. Ён пабалагавы сялян, паказаў нам шляхі жыцця на многія годы...

— Ільіч, — гаворыць М. В. Шульгін, — на ўсе пытанні, а іх было звыш пяціцяткі, адказаў ясна і проста, таў што ніякіх сумненняў не асталася. Ён вельмі добра ве

ДАСТОЙНА СУСТРЭЦЬ ДЗЕНЬ БОЛЬШЭВІЦКАГА ДРУКУ

Паблікацыя гістарычнага дакумента — 5 мая — дзень большэвіцкага друку. Гэты дзень у нашай краіне пачаў азначацца, як усенароднае свята.

У нашай краіне на справе забяспечэння свабоднага друку і слова — адно з найважнейшых заваяванняў Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі. Гэта заваяванне гістарычна запісана ў самай імакратычнай у свеце Сталінскай Канстытуцыі. Яна прадастаўляе працоўным неабмежаваны магчымасці для самага актыўнага ўдзелу ў рабоце нашага савецкага друку.

Дзень друку 5 мая ў гэтым годзе, як і ў мінулыя гады, павінен з'явіцца трыма багатага агляду большэвіцкага друку.

Дзень большэвіцкага друку, як аб гэтым не раз угадваў Цэнтральны Камітэт ВКП(б), павінен праводзіцца без якой бы там ні было параднай шуміхі і агулных дэкларацый, а ў форме дэмавага абмеркавання чарговых задач большэвіцкага друку на сходках актыва партыйных і камсомольскіх арганізацый, рабселькору і чытацкага гурта. На гэтых сходках павіна быць разгорнута ўсебаковая большэвіцкая крытыка дзейнасці газет, распрацаваны канкрэтныя меры па паліпашэнню і ўмацаванню іх сувязі з масамі.

Усё падрэдакцыйнае і адміністрацыйнае працэс павінен адбывацца ў межах паліпашэння якасці і кіравання рабселькору ў рамках партыйнага і камсомольскага друку. На канферэнцыях чытацкага гурта, на сходках рабселькору і камсомольскіх арганізацый павіна быць разгорнута ўсебаковая большэвіцкая крытыка дзейнасці газет, распрацаваны канкрэтныя меры па паліпашэнню і ўмацаванню іх сувязі з масамі.

Усё падрэдакцыйнае і адміністрацыйнае працэс павінен адбывацца ў межах паліпашэння якасці і кіравання рабселькору ў рамках партыйнага і камсомольскага друку. На канферэнцыях чытацкага гурта, на сходках рабселькору і камсомольскіх арганізацый павіна быць разгорнута ўсебаковая большэвіцкая крытыка дзейнасці газет, распрацаваны канкрэтныя меры па паліпашэнню і ўмацаванню іх сувязі з масамі.

Партыйныя і камсомольскія арганізацыі павіны прадэманстраваць дзень друку актывна і ўдзяльна, як калектыўнага прапагандыста, агітатара і арганізатара мас.

Аднак у некаторых раёнах партыйныя камітэты недаацэньваюць газету, як магутную зброю ў барацьбе за ажыццяўленне задач, пастаўленых таварышам Сталіным на XVIII з'ездзе нашай партыі. Некаторыя раённыя газеты не адчуваюць належнай адказнасці і кіраванні за боку райкомаў партыі. Апошнія не цікавяцца работай газет, не пабіраюць адпаведных кадраў для іх. Напрыклад, Бешанковіцкі райком партыі яшчэ да гэтага часу не прыняў ніякіх мер, каб укамплектаваць рэдакцыю газет праверанымі і злыднёвымі работнікамі і гэтым самым паліпашчыць усю работу газет.

У нашай і Мінскай раёнах партыя на працягу некалькіх год не заслужыла права калядаў рэдакцый газет на пасаджонных бюро, не цікавіліся іх работай. Яны не ведаюць, чым жывуць калектывы рэдакцый, не лічыць патрэбным выступаць у газеце на рэдуцыйны партыйнага жыцця.

Недахопам большасці раённых газет з'яўляецца тое, што яны недаацэньваюць асаблівасці свайго тэрытарыяльнага партыйнага прапаганда. Кожная газета абавязана дамагацца сваймі чытачамі ў вывучэнні гісторыі нашай партыі, друкаваць справядлівы аб'явіцельскія лекцыі, асвятляць работу парткабінетаў і сістэматычна друкаваць артыкулы па абмеркаванні заможнага вывучэння аснов марксізма-ленінізма.

Партыйныя арганізацыі павіны рашуча паліпашчыць якасць газет, уздзяліць партыйнае кіраванне імі, укамплектаваць рэдакцыі газет людзьмі, якія любяць газетную справу, вызначыць канкрэтныя меры па паліпашэнню і ўмацаванню новых газетных кадраў.

Дзень 5 мая павінен стаць днём агляду перамог большэвіцкага друку ў барацьбе за выкананне грандыёзных задач трэцяй сталінскай пяцігодкі.

АГРАТЭХНІЧНЫ ПЛАН ЗВ'ЯЗА

Уключыўшыся ў сацыялістычнае спадарожніцтва ступені, наша звязно яшчэ змяняе распрацаваны план аграрна-прамысловага, у аснову якога пакладзена выкананне ўзятых абавязанняў. Згодна гэтаму плану наша звязно павіна пасяць яравой пшаніцы 12,6 гектара, ячменю — 5 гектараў, аўса — 2,5 гектараў, 5. вікі — 10, лубіну — 9, бульбы — 12 гектараў і пасяць 21 гектар кавушаніцы.

Як відавочна, заданне не маляе. Каб атрымаць з гектара 20 цэнтнераў ячменю, 14 цэнтнераў аўса, 15 цэнтнераў астацкіх зернявых культур і 30 тон бульбы, трэба выкарыстаць усе комплексныя аграрна-тэхнічныя меры. Яшчэ ў пачатку зямлі пачаў збор угнаўняў. Калгаснікі збіраў пшэніцу і агітатываць памёт.

Пры неастрэжнай ужо аграрна-тэхнічнай угодзе звязно, праводзіць аграрна-тэхнічную ўдзяльную работу. На канюшы рыхтавалі коней да службы. У асобную групу былі вылучаныя рабочыя коні, меўшыя ўпэўненасць ніжэй сярэдняй. Мы ведаем, што якасць чацьве не будзе. А абавязальнасць узяць пшэніцы. Толькі за гэты год трэба завязаць ураджайнасць на 30 цэнтнераў.

Праўда, калгасныя працаваў у мінулы годзе. З кожнага гектара сабраў і сярэдням на 11 цэнтнераў зернявых. Супорна ўраджай 1938 года намі быў атрыман прыбавка ў 4 цэнтнераў зернявых з гектара. На працягу года выкарыстаў 4 кілограмы зернявых, 6,5 кілограмаў бульбы, 75 кап. прашай і 3 мр. трыбуль сапраўды. 8 лепшых звязаных і работнікаў жывёлагадоўлі зацверджаны ў адпаведнасці з Усеагульнай сельскагаспадарчай выстаўкай.

Асобныя звязны атрымалі яшчэ большы ўраджай зернявых культур. Звязно Федара Марцінава намятаў на 21 цэнтнеру жыта і 18,5 цэнтнераў ячменю з гектара, а маў звязно сабраў на 275 цэнтнераў бульбы. Сярэдні ўраджай з аднаго гектара жыта на плошчы ў 166 гектараў дасягнуў 15 цэнтнераў.

Сялята мы рашуча завязваем яшчэ большы перамогай.

На плане ўсе культуры размяшчалі ў палых севабароты. Напрыклад, аўса сеем у чварцверты поў, пшаніцу — у першы, ячмень — у другі, бульбу — у шосты поў. Для кожнай культуры вызначаны найлепшыя паліпашэнні. Паліпашэнні і яравую пшаніцу атрымаў выдатнае бульбашніца, па бульбу і аўса — Іржышка, па аўса — Лубінішча.

Ішчэ ў студзені закончылі ачыстку насады і вызначылі нормы высеву. На гектар будзе высевана 2,4 цэнтнера пшаніцы, 1,9 цэнтнера ячменю, 2,16 цэнтнера аўса, 17 цэнтнераў бульбы і 12 кілограмаў кавушаніцы.

Гэтымі днямі пачалі прагучваць пасенне зернявых культур. Падрыхтавалі памішкі для правядзення аравіцы. У гэтым годзе маў звязно пасее звышзвычайна пасеннем 12,6 гектара пшаніцы. Паданна звязно выехаў у поле. Умоўна ішчэ павялічыць работу.

З наступленнем вясны мы арганізавалі догляд пасеваў азімых. У тых месцах, дзе сабраўся значная колькасць вады, робім канаўкі, па якіх вада сцякае з поля. Усе замачаваныя за звязно 33 гектары азімых будуць прапрацаваны і там, дзе патрэбна, будзе праведзена паходка.

Штогод у нашым калгасе былі нізкі ўраджай бульбы — 100—120 цэнтнераў. Маў звязно рашуча накіраваў у гэтым годзе на 300 цэнтнераў бульбы з гектара. На вытворчай нарадзе звязно дасканала абмеркавалі аграрна-тэхніку гэтай культуры. Пасеем бульбу па жытніцтву, ішчэ вясною ўзятаму на поўную глыбіню. Ужо зараз праводзім высевы ворна і ўвосім на кожным гектар па 40 тон сноў.

Мы ведаем, што выкананне пастаўленых задач будзе залежаць ад таго, як мы правядзем у жыццё аграрна-тэхнічны план. Мы прыкладзем усё сілы, каб завязваць першыства ў сацыялістычнае звязно ў атрыманне сталінскага ўраджая.

Гаўрыіл Сямёнавіч ІСЬКЕВІЧ, звязны калгаса імя Дзержынскага, Лагойскага раёна.

НАШ АДКАЗ НА СТАЛІНСКІЯ КЛОПАТЫ АБ КАЛГАСАХ

Пастанову ЦК ВКП(б) і СНК СССР аб змяненні ў палітны заговак і закупках сельскагаспадарчых калгаснікі сельскагаспадарчых арцелі імя Вялазарскага, Гароднянскага раёна, сустраці з вялікім удзяллям. Гэта гістарычная пастанова адлюстроўвае вялікі сталінскі клопат аб калгасным сялянстве.

Возьмем на прыклад наш калгас «Удзяльна» з сувеснім калгасам «Удзяльна» мы былі пастаўлены ў нявыдатнае становішча. Наш калгас мае тры жылёлагадоўчыя фермы: калгас-тварыну, калгас-надоўчыцу і аўдагадоўчыцу. У калгасе ёсць 140 гадоў буйнай рагатай жывёлы, 160 авецак, 30 свіней, апрача малядзкіх, і 80 коней. Зямлі ў нас 1588 гектараў. Калгас-жа «Удзяльна» зямлі мае 1.285 гектараў. А рагатай жывёлы ў ім усюго 40 гадоў, авецак не больш 30 і свіней ніякіх. На старому закону аб мясастаўках наш калгас у мінулым годзе здаў дзяржаве 19,5 цэнт. мяса, а калгас «Удзяльна» — усюго толькі 5,67 цэнт. і выхадзіла, што розніца ў колькасці мяса невялікая, а ў мясастаўках вельмі значная.

Сяета такога становішча не будзе. Калгасу «Удзяльна» прыдзецца моцна падлягнуцца і сур'ёзна ўдзяцца за вытворчасць і павялічэнне калгаснага грамадскага стада.

Мы будзем усё больш развіваць грамадскую калгасную жывёлагадоўлю, бо пасля выканання плана мясастаўкаў мы зможам сабе пакінуць многа сур'ёзна, воўны, будзем мець свае кажухі, абутак, зброю і т. д.

Закон абавязвае нас, у першую чаргу кіраўнікоў калгасаў, максімальна расшырыць усё вялі калгаснай вытворчасці, як

можна лепш выкарыстаць адданую нам на вечна карыстанне зямлю калгасніку. І ўжо ўгадваў, што ўсёй зямлі ў нашым калгасе 1.588 гектараў, але не ўсё яна дагэтуль рацыянальна скарыстоўвалася. Гэты клопат аб калгасе маў звязно ў мінулы год і зараз напешлі ўсё агульнаму плошчу прапрацаваць. У гэтым годзе мы пачнем паліпашчыць кінутыя зямлі (каля 100 гектараў), якія засеяны ільмом.

Цяпер наш калгас абмяркоўвае пятае не аб разгортванні ішчэ галін калгаснай вытворчасці, у прыватнасці, птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства.

Наш калгас рашуча арганізавалі і заклапілі ў гэтым годзе рассяліць фрунтывых садкашаў у колькасці 70.000 штук. Гэта мерапрыемства будзе садзейнічаць развіццю садзівніцтва не толькі ў нашым, але і ў суседніх калгасях.

Пастанова партыі і ўрада нахліла нас на большэвіцкую барацьбу за павышэнне ўраджайнасці калгасных палёў. У гэтым годзе наш калгас паставіў перад сабой баявую задачу — атрымаць у сярэднім з гектара на 100 цэнтнераў зернявых, на 5 цэнтнераў ільмоважытца, на 5 цэнтнераў ільвожа, на 1.000 цэнтнераў бульбы.

Васноўку саўбу мы сустраці падрыхтаванымі і 16 красавіка выехалі ў поле. Саўбу, як і астатнія сельскагаспадарчыя работы, правядзем высокакачна і ў самыя шчыльныя тэрміны. Гэта будзе нашым лепшым адказам на вялікі сталінскі клопат аб нас, калгасніках.

А. С. ТКАЧОУ, старшыня калгаса імя Вялазарскага, Пальмінскага сельсавета, Гароднянскага раёна.

У ІНТЭРАСАХ РАЗВІЦЦА ГРАМАДСКАЙ ЖЫВЁЛАГОДЛІ

БАРЫСАМ. Многалітныя сходы атрымалі ў сельскагаспадарчых арцелі «Чырвоныя зямлі», Зямбінскага пасялковата савета. Абарытаўся пастанова партыі і ўрада аб змяненні ў палітны заговак і закупках сельскагаспадарчых калгаснікі сельскагаспадарчых арцелі імя Вялазарскага, Гароднянскага раёна, сустраці з вялікім удзяллям.

Наш калгас рашуча арганізавалі і заклапілі ў гэтым годзе рассяліць фрунтывых садкашаў у колькасці 70.000 штук. Гэта мерапрыемства будзе садзейнічаць развіццю садзівніцтва не толькі ў нашым, але і ў суседніх калгасях.

Пастанова партыі і ўрада нахліла нас на большэвіцкую барацьбу за павышэнне ўраджайнасці калгасных палёў. У гэтым годзе наш калгас паставіў перад сабой баявую задачу — атрымаць у сярэднім з гектара на 100 цэнтнераў зернявых, на 5 цэнтнераў ільмоважытца, на 5 цэнтнераў ільвожа, на 1.000 цэнтнераў бульбы.

Васноўку саўбу мы сустраці падрыхтаванымі і 16 красавіка выехалі ў поле. Саўбу, як і астатнія сельскагаспадарчыя работы, правядзем высокакачна і ў самыя шчыльныя тэрміны. Гэта будзе нашым лепшым адказам на вялікі сталінскі клопат аб нас, калгасніках.

А. С. ТКАЧОУ, старшыня калгаса імя Вялазарскага, Пальмінскага сельсавета, Гароднянскага раёна.

Мы будзем усё больш развіваць грамадскую калгасную жывёлагадоўлю, бо пасля выканання плана мясастаўкаў мы зможам сабе пакінуць многа сур'ёзна, воўны, будзем мець свае кажухі, абутак, зброю і т. д.

Закон абавязвае нас, у першую чаргу кіраўнікоў калгасаў, максімальна расшырыць усё вялі калгаснай вытворчасці, як

можна лепш выкарыстаць адданую нам на вечна карыстанне зямлю калгасніку. І ўжо ўгадваў, што ўсёй зямлі ў нашым калгасе 1.588 гектараў, але не ўсё яна дагэтуль рацыянальна скарыстоўвалася.

Гэты клопат аб калгасе маў звязно ў мінулы год і зараз напешлі ўсё агульнаму плошчу прапрацаваць. У гэтым годзе мы пачнем паліпашчыць кінутыя зямлі (каля 100 гектараў), якія засеяны ільмом.

Цяпер наш калгас абмяркоўвае пятае не аб разгортванні ішчэ галін калгаснай вытворчасці, у прыватнасці, птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства.

Наш калгас рашуча арганізавалі і заклапілі ў гэтым годзе рассяліць фрунтывых садкашаў у колькасці 70.000 штук. Гэта мерапрыемства будзе садзейнічаць развіццю садзівніцтва не толькі ў нашым, але і ў суседніх калгасях.

Пастанова партыі і ўрада нахліла нас на большэвіцкую барацьбу за павышэнне ўраджайнасці калгасных палёў. У гэтым годзе наш калгас паставіў перад сабой баявую задачу — атрымаць у сярэднім з гектара на 100 цэнтнераў зернявых, на 5 цэнтнераў ільмоважытца, на 5 цэнтнераў ільвожа, на 1.000 цэнтнераў бульбы.

Васноўку саўбу мы сустраці падрыхтаванымі і 16 красавіка выехалі ў поле. Саўбу, як і астатнія сельскагаспадарчыя работы, правядзем высокакачна і ў самыя шчыльныя тэрміны. Гэта будзе нашым лепшым адказам на вялікі сталінскі клопат аб нас, калгасніках.

А. С. ТКАЧОУ, старшыня калгаса імя Вялазарскага, Пальмінскага сельсавета, Гароднянскага раёна.

Мы будзем усё больш развіваць грамадскую калгасную жывёлагадоўлю, бо пасля выканання плана мясастаўкаў мы зможам сабе пакінуць многа сур'ёзна, воўны, будзем мець свае кажухі, абутак, зброю і т. д.

Закон абавязвае нас, у першую чаргу кіраўнікоў калгасаў, максімальна расшырыць усё вялі калгаснай вытворчасці, як

можна лепш выкарыстаць адданую нам на вечна карыстанне зямлю калгасніку. І ўжо ўгадваў, што ўсёй зямлі ў нашым калгасе 1.588 гектараў, але не ўсё яна дагэтуль рацыянальна скарыстоўвалася.

Гэты клопат аб калгасе маў звязно ў мінулы год і зараз напешлі ўсё агульнаму плошчу прапрацаваць. У гэтым годзе мы пачнем паліпашчыць кінутыя зямлі (каля 100 гектараў), якія засеяны ільмом.

Цяпер наш калгас абмяркоўвае пятае не аб разгортванні ішчэ галін калгаснай вытворчасці, у прыватнасці, птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства.

Наш калгас рашуча арганізавалі і заклапілі ў гэтым годзе рассяліць фрунтывых садкашаў у колькасці 70.000 штук. Гэта мерапрыемства будзе садзейнічаць развіццю садзівніцтва не толькі ў нашым, але і ў суседніх калгасях.

Наш калгас рашуча арганізавалі і заклапілі ў гэтым годзе рассяліць фрунтывых садкашаў у колькасці 70.000 штук. Гэта мерапрыемства будзе садзейнічаць развіццю садзівніцтва не толькі ў нашым, але і ў суседніх калгасях.

Пастанова партыі і ўрада нахліла нас на большэвіцкую барацьбу за павышэнне ўраджайнасці калгасных палёў. У гэтым годзе наш калгас паставіў перад сабой баявую задачу — атрымаць у сярэднім з гектара на 100 цэнтнераў зернявых, на 5 цэнтнераў ільмоважытца, на 5 цэнтнераў ільвожа, на 1.000 цэнтнераў бульбы.

Васноўку саўбу мы сустраці падрыхтаванымі і 16 красавіка выехалі ў поле. Саўбу, як і астатнія сельскагаспадарчыя работы, правядзем высокакачна і ў самыя шчыльныя тэрміны. Гэта будзе нашым лепшым адказам на вялікі сталінскі клопат аб нас, калгасніках.

А. С. ТКАЧОУ, старшыня калгаса імя Вялазарскага, Пальмінскага сельсавета, Гароднянскага раёна.

Мы будзем усё больш развіваць грамадскую калгасную жывёлагадоўлю, бо пасля выканання плана мясастаўкаў мы зможам сабе пакінуць многа сур'ёзна, воўны, будзем мець свае кажухі, абутак, зброю і т. д.

Закон абавязвае нас, у першую чаргу кіраўнікоў калгасаў, максімальна расшырыць усё вялі калгаснай вытворчасці, як

можна лепш выкарыстаць адданую нам на вечна карыстанне зямлю калгасніку. І ўжо ўгадваў, што ўсёй зямлі ў нашым калгасе 1.588 гектараў, але не ўсё яна дагэтуль рацыянальна скарыстоўвалася.

Гэты клопат аб калгасе маў звязно ў мінулы год і зараз напешлі ўсё агульнаму плошчу прапрацаваць. У гэтым годзе мы пачнем паліпашчыць кінутыя зямлі (каля 100 гектараў), якія засеяны ільмом.

Цяпер наш калгас абмяркоўвае пятае не аб разгортванні ішчэ галін калгаснай вытворчасці, у прыватнасці, птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства.

Наш калгас рашуча арганізавалі і заклапілі ў гэтым годзе рассяліць фрунтывых садкашаў у колькасці 70.000 штук. Гэта мерапрыемства будзе садзейнічаць развіццю садзівніцтва не толькі ў нашым, але і ў суседніх калгасях.

Пастанова партыі і ўрада нахліла нас на большэвіцкую барацьбу за павышэнне ўраджайнасці калгасных палёў. У гэтым годзе наш калгас паставіў перад сабой баявую задачу — атрымаць у сярэднім з гектара на 100 цэнтнераў зернявых, на 5 цэнтнераў ільмоважытца, на 5 цэнтнераў ільвожа, на 1.000 цэнтнераў бульбы.

Васноўку саўбу мы сустраці падрыхтаванымі і 16 красавіка выехалі ў поле. Саўбу, як і астатнія сельскагаспадарчыя работы, правядзем высокакачна і ў самыя шчыльныя тэрміны. Гэта будзе нашым лепшым адказам на вялікі сталінскі клопат аб нас, калгасніках.

А. С. ТКАЧОУ, старшыня калгаса імя Вялазарскага, Пальмінскага сельсавета, Гароднянскага раёна.

Мы будзем усё больш развіваць грамадскую калгасную жывёлагадоўлю, бо пасля выканання плана мясастаўкаў мы зможам сабе пакінуць многа сур'ёзна, воўны, будзем мець свае кажухі, абутак, зброю і т. д.

Закон абавязвае нас, у першую чаргу кіраўнікоў калгасаў, максімальна расшырыць усё вялі калгаснай вытворчасці, як

можна лепш выкарыстаць адданую нам на вечна карыстанне зямлю калгасніку. І ўжо ўгадваў, што ўсёй зямлі ў нашым калгасе 1.588 гектараў, але не ўсё яна дагэтуль рацыянальна скарыстоўвалася.

Гэты клопат аб калгасе маў звязно ў мінулы год і зараз напешлі ўсё агульнаму плошчу прапрацаваць. У гэтым годзе мы пачнем паліпашчыць кінутыя зямлі (каля 100 гектараў), якія засеяны ільмом.

Цяпер наш калгас абмяркоўвае пятае не аб разгортванні ішчэ галін калгаснай вытворчасці, у прыватнасці, птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства. Мы маем усё магчымы арганізацыйны апарат, асабліва ў арганізацыі птушкаводства.

Наш калгас рашуча арганізавалі і заклапілі ў гэтым годзе рассяліць фрунтывых садкашаў у колькасці 70.000 штук. Гэта мерапрыемства будзе садзейнічаць развіццю садзівніцтва не толькі ў нашым, але і ў суседніх калгасях.

Маленькі фельетон СОН СТАРШЫНІ

Старшыня прэзідыума праўлення Беларускага тав. Катавова пасля працаваў для сябе ў сваім кабінете. Ад стомленага хаджэння спаць. Трыццаць праў у хаджэнні хаджэння. Ды тры ішчэ гэтыя растратчыкі. Ненакой ад іх адзіны. Колькі клопатаў, колькі нявырашаных спраў! Заснуў старшыня, і прысвіўся яму старшыня сон.

У кабінет адзіны за адным увайшлі растратчыкі.

І прастанавілася тав. Катавова такая карціна. Шыбы ён старшыню на свае асаблівай нарадзе растратчыкі і кожны з іх расказвае аб сваіх клопатах.

Выступае адзіны.

— Гэта я гавару, растратчык Гарох, былы загаліч крамай Клічэўскага сельпо. Вышы работнікі самі далі мне магчымасць разрачыцца кааператыву грошай. У першы раз прывёў я значную суму, у другі раз выліку, у трэці зноў хануў немалы кшм. Тавы мяне запрасілі загаліч крамай Клічэўскага сельпо. Паверце, грошы самі прылілі да палыў, — прыкрымаўці 6.500 рублёў.

— Не затрымавай, дай расказаць мне, Гусакору. Я ў Сенецкім раёне працаваў, прывёў 3.000 рублёў. Прышлося ўцякаць. Прыязджаю ў Гальшэўскае сельпо Арханскага раёна. Тут гавораць: «Гусакору, загаліч магазінам». Я не адмовіўся, справіўся з работай, прывёў 4.816 рублёў.

— Я пачаў з маленькага, — расказвае трэці. На 1 студзеня 1939 года ў мяне нехапала 450 рублёў. Да 1 красавіка я даў яшчэ істачу да 3.810. Нічога, работы з Дрысенскага райсаўхоза зноў, не пакрыўлілі мне. Толькі 17 красавіка аслабілі ад работы загаліч магазінам Борквінскага сельпо. Паслеў акруціць растрату. Стаў ужо 5.000 рублёў. Маў прывёўна Кроту.

Слова працісі ішчэ адзіны, скромны мэдзлы чалавек.

— У нас, у Вякаўскім раёне, — кажаў ён, — за першую растрату харушч. Калі я, будучы загаліч магазінам Кляцкінскага сельпо Вякаўскага раёна растрату 1.795 рублёў, мяне зусім не турбаваў. І толькі калі выйрлі другую растрату — на 1.062 рублі, тады схамянуліся. Як маў прывёўна? Валі ласка, — Лубінішча.

— Гэта ўсё — дробязі, — пачаў сваю справядліваю наступны растратчык. — Я, Дзуровіч, былы загаліч магазінам Сенецкінскага гачно, расказу за практыкі сваёй работы. 1 студзеня 1939 года зрабіў у мяне рэвізію. Знайшлі, што нехапае 3.000 рублёў. Я прадаў жа са

5 чэрвеня пачынаецца дэкада беларускага мастацтва ў Маскве

ТВОРЧЫЯ КАЛЕКТЫВЫ НАПЯРЭДАДНІ ДЭКАДЫ

РАШАЮЧЫЯ ДНІ

Да выезду ў Маскву на дэкаду беларускага мастацтва астаўся роўна месяц. Гэты час творчыя калектывы нашага тэатра імкнуцца скарыстаць з максімальнай эфектыўнасцю.

На прадэставітай дэкадзе Тэатр оперы і балета павінен заняць вылучае месца. 4 спектаклі («У пунчах Палесся» Багатыр'ва, «Міхась Падгорны» Цыцюка, «Кветка шчасця» Туранкова і «Салавей» Крошнера), якія будуць паказаны на дэкадзе, у асноўным закончаны. Гэтыя спектаклі былі створаны за апошні паўтара года. Такое быстрое ажыццяўленне на сцэне тэатра, такімі што вышэйшымі в-пад параўгара, аб'яўляе калектыв тэатра да стараннай апрацоўкі кожнага дэталі, кожнага спектакля. Гэта надзвычай кранатыва, сур'ёзная і адказная работа.

З усяго дэкаднага рэпертуара найбольш закончанай мы лічым оперу «Міхась Падгорны», якая і музычна і сцэнічна ўжо аўсім аформлена і прынята ўрадавай камісіяй. Зараз нам астаецца «адыліфаваць» оперу «У пунчах Палесся» і балет «Салавей», а таксама дэкараваць дэталі афармлення оперы «Кветка шчасця», урадавы працяг якой адбыўся 20 красавіка.

Аўтар оперы «У пунчах Палесся» кампазітар А. В. Багатыр'ва прарабіў вялікую працу па завяршэнню канчатковай рэдакцыі сваёй оперы. Ён напісана новая чарвертая версія. Кампазітарам ярыя дэталі драматычна моманты, адлюстроўваюць барацьбу беларускага народа з беларускай акупацыяй. Рэжысер І. Шляйнаў, выдзірачы з новай аркестраўкі, мяняе асобныя моманты, ставіць новую карціну, напісаную Багатыр'ва. На гэты спектакль значна перакарэгураван. У адыліфацыі з гэтым мастак Нікалаў в-пад новым дэкарацы чарвертай карціны і паласціў афармленне асобных акц'аў.

Балет «Салавей» яшчэ ў першым варыянце марытаўся паспехам у Маскве. Аднак у сувязі з тым, што ўсе спектаклі дэкады створаны рознымі тэатральнымі тэатрамі, неадстатковым было таксама драматычнае развіццё дзеяння. Канчатковы рэдакцыя гэтага спектакля даручана мастацкаму кіраўніку балета, заслужанаму артысту РСФСР артыстаму Ермалаеву.

Балетмейстарам у асноўным усю работу ажыццяўляе. Зараз балетная група адліфавае асобныя танцы.

Тэхнічныя п'ахі тэатра рыхтуюць новыя плашчкі, партыі і абычак для новага 2-га акта. 5 мая балет «Салавей» у новай рэдакцыі будзе паказан глядачу.

Зараз адбываецца творчыя спрэчкі калектыва тэатра перад прапаноўнымі горада Мінска. На фабрыках і заводах работнікі тэатра дэманструюць п'ахі беларускага опернага і балетнага мастацтва, дасягнуты пад кіраўніцтвам бальшавіцкай партыі. На гэтых творчых спрэчках тэатр яшчэ раз правярае сваю работу і стварае новую зарадку для паспяховага завяршэння папярэдняй работы.

У сувязі з выездам прадэставітай выязная арганізацыйная работа. Неадходна будзе старанна працаваць усё гэты адыліфацы работнікаў тэатра, папузіць сцэнаграфію афармлення, перавозкі і зборкі яго ў Маскве.

З 25 мая па 4 чэрвеня ў Маскве будучы праводзіцца рэпетыцыі і прамакцыя працяглы ў сямнаццаці Вялікага тэатра Саюза ССР, а з 5 чэрвеня пачнецца дэкада.

Зараз нашы м'ясы напіраваны не толькі на паспяховае правядзенне дэкады, але і на тое, каб замацаваць дасягнутыя дасягненні дэкады п'ахі, развясці далей беларускае опернае і балетнае мастацтва. З 1 верасня наш тэатр пачне нармальна функцыянаваць у Мінску. Штодзённая будучы дэкада спектаклі. Таму важнейшая задача нашага маладога тэатра заключана ў развіццё рэпертуара. Мы хоч і са спэцыяльна, але аб'яўляюцца ад асобным болей вялікага рускага кампазітара Чайкоўскага пастаноўкай оперы «Чаравічкі» і балета «Добрыяе воева». Мы марымо замацаваць п'ахі дэкады шырокам стварэння чарвертай беларускай оперы «Кадрына» кампазітара Шчаголова і балета «Залатыя калосы» кампазітара Кабалова. Тэатр таксама будзе працаваць над асабным творам заходне-еўрапейскай класікі.

Увесь калектыв тэатра працуе з вялікім нахлненнем. Ва ўсіх дэкады п'ахі ідзе напружаная работа па завяршэнню дэкадных спектакляў.

Нашы спектаклі будучы глядацкі кіраўнікі партыі і ўрада лепшымі людзі краіны, вялікі Сталін. Мы будзем трымаць аказанне на творчую эрыяцы і аржыадыем усё намаганні к тэму, каб гэты экзамен вытрымаць на выдатна.

О. А. ГАНТАМ, дырэктар Тэатра оперы і балета БССР.

На адмыках — злева направа: артыст П. І. Засенкі ў ролі Мікты (опера «Кветка шчасця»). Сярод і 3-акта прэса К. Крапівы «Хто смецца апошнім» у пастаноўцы Першага Беларускага дзяржаўнага драматычнага тэатра. Злева направа: артыстка Л. П. Шышко ў ролі Веры, заслужаны артыст рэспублікі С. С. Бірыла ў ролі прафесара Чарнауса і артыст Н. К. Курдаўца ў ролі сакратара парткома Ленановіча. Народная артыстка БССР Н. П. Александровіч у ролі Надзеі (опера «Кветка шчасця»). Фото Дынгіна і Саліна.

РАДАСЦЬ КАЛЕКТЫВА

Першы Беларуска дзяржаўны драматычны тэатр арганізаван у верасні 1920 года. Гэта былі першыя дні пасля вызвалення нашай рэспублікі ад беларускіх бані. Яшчэ ўсёды відав былі сляды пагромаў і разбурэння — рэзультаты гаспадарання пілсучыкаў. Прапоўны народ пад кіраўніцтвам партыі большавікоў толькі пачаў будаваць новае жыццё, сваю сацыялістычную культуру.

У Мінску тады сабралася невялікая група беларускіх акт'аў. Перад імі акрыліся шляхі творчага развіцця, акрыліся шырокія магчымасці вучбы, сапраўды шчырае з культурай і мастацтвам вялікага рускага народа.

Помучніцкая партыя, наша дзяржава з самага пачатку стварылі ўсе ўмовы для росту тэатра і кожнага акт'а. Дзякуючы клопатам партыі і ўрада Першы Беларуска дзяржаўны тэатр за 20 год свайго існавання адолеў стварыць рад выдатных твораў мастацтва.

У акт'орскім калектыве налічваецца за раз 65 чалавек. Амаль усё яны працуюць у тэатры з дня яго арганізацыі і складаны мочны творчы ансамбль. З арганізаванай тэатра перазыма званыя імёны акт'ораў т. Рэжыска, Грыгоніса, Міронава, Брыловіча, Ждановіч, Платонава, Шанко, Бяліскага, Янчука, Поло, памочніка рэжысера Злотнікава, В. Рамановіча, Валадзіскага, Галіны і іншых.

Пачаўшы з невялікіх і нескладаных спектакляў, тэатр, перамагаючы розныя варожыя саветы мастацтваў ўлічы, прышоў да пастаноўкі складаных спектакляў.

За 20 год тэатр стварыў рад спектакляў, якія паказваюць высокі ўзровень развіцця і творчы рост калектыва і асобных акт'ораў. Да такіх спектакляў адносяцца: «Апошнія» М. Горькага, «Скупы» Мальера, «Без віны в'наватны» і «Ваўкі і авечкі» А. Остроўскага; пастаноўкі аржынальных беларускіх п'е — «Мост» Е. Рамановіча, «Гута» Р. П'абеца, «Ванькаўшчына» К. Чорнага, «Партызаны» К. Крапівы, «Кадрына» Жарнасека М. Бяліскага, «Салавей» З. Вядулі, «Пат'бэль воўка» Э. Самуілава, «Пат'бэль воўка» Э. Самуілава, «Хто смецца апошнім» К. Крапівы і пераказаных п'е драматургаў брацкіх рэспублікі — «Мяцель» Д. Фурманова і Паліванова, «Брошчосад 14—69» В. Іванова, «Платон Брэтэт» А. Барнейчука, «Жыццё кіліа» Бяль-Беландароўскага, «Пад сярэбранай» Н. Пагозіна, «Непакойная старасць» Л. Рахманова і раду іншых.

Работа над гэтымі спектаклямі выкавала і вылучыла ў рады лепшых акт'ораў рэспублікі такіх майстроў мастацтва, як

народныя артысты БССР В. І. Валадзіска, Г. П. Глебаў, заслужаныя артысты БССР Л. І. Рэжыска, І. Ф. Ждановіч, Л. Г. Рахленка, В. В. Платонаў, Г. Ю. Грыгоніс, Е. Э. Міронава, О. В. Галіна, М. А. Зораў, С. С. Бірыла, В. І. Дзядзька, К. Ф. Быліч, а таксама акт'оры А. А. Барановіч, В. Н. Поло, Э. П. Шапка, Б. З. Яноўскі, С. М. Станюта і іншыя. У тэатры вырасла вялікая група таленавітай моладзі. Сярод яе — т. І. В. Шапка, Б. К. Курдаўца, З. І. Браварска, П. А. Пекур, М. М. Шашалевіч.

Адным з вялікіх дасягненняў БТ-1 з'яўляецца тое, што яму ўдалося са сваіх кладаў вылучыць і выкаваць групу таленавітай моладзі: Л. Г. Рахленка — цяпер мастацкага кіраўніка тэатра, М. А. Зорава, К. Н. Саннікава, якія з паспехам паставілі рад спектакляў.

Зараз увесь беларускі народ рыхтуецца да паказу дасягненняў беларускага мастацтва ў Маскве. На доло нашага драматычнага тэатра выйшла вялікая часць — ён з'яўляецца ўдзельнікам дэкады.

Папярэдняе да дэкады ўступіла ў раманы этап. Перад намі вельмі адказная і пачотная задача. У Маскве тэатр паказае: «Партызаны» Е. Крапівы (пастаноўчы Л. Г. Рахленка, мастак В. Мадзік), камедыя К. Крапівы «Хто смецца апошнім» (пастаноўка рэжысера МХАТ аржыацыя І. М. Раўскага, мастак В. Шляйнаў), «Пат'бэль воўка» Э. Самуілава (пастаноўка К. П. Саннікава, мастак І. В. Ушакоў) і адну класічную п'есу — «Апошнія» М. Горькага (пастаноўчы М. А. Зораў мастак Д. Власов). Гэтыя чатыры пастаноўкі кансультуруюцца рэжысерам МХАТ аржыацыяма тав. Раўскаім.

На сёння ў нас поўнацэп гатовы да паказу два спектаклі — «Апошнія» М. Горькага і камедыя Крапівы «Хто смецца апошнім». У асноўным закончана работа над спектаклямі «Партызаны» К. Крапівы і «Пат'бэль воўка» Э. Самуілава. Зараз калектыв з вялікім захапленнем і энтузіязмам працуе над тым, каб адліфаваць кожную дэталі ў спектаклях, каб дэкада прадставіць на дэкадзе ў Маскве.

Наша задача зараз — працаваць так, каб з часцю прадэставіць у Маскве вельмі высока дасягненні беларускага мастацтва. Пасля дэкады мы не павінны спыніцца на дасягнутым, а дабіцца далейшага ўздыму і развіцця нашага мастацтва.

Ф. АЛЕР, дырэктар Першага Дзяржаўнага Беларускага драматычнага тэатра.

ІНТЭНСІўНАЯ ПАДРЫХОўКА

Усё больш набліжаецца той знакавай дзень, калі ў сталіцы нашай сацыялістычнай рэспублікі — у Маскве пачнецца дэкада беларускага мастацтва. Усё больш напружанай становіцца работа калектываў Беларускай дзяржаўнай філармоніі, запарыжых удзельнікам дэкады. Штодзённа з рання да позняга вечара праходзяць рэпетыцыі: адліфавацца п'ахі і танцы, якія будуць выконвацца ў Маскве. Увесь наш калектыв працуе з вельмі зорным нахлненнем. Кожны імкнецца к тэму, каб у дні дэкады паказаць вялікую Сталіну, яго слаўным саратнікам, як за голы савецкай ўлады пышна расквіцела мастацтва беларускага народа.

На дэкадзе калектывы філармоніі прамактыруюць багацце і характава беларускіх песень і танцаў. У заключным канцэрце выступіць сімфанічны аркестр, аб'яднаны хор філармоніі і радыёамітэта з 120 чалавек, аркестр народных інструментаў, ансамбль беларускай народнай песні і пляскі ў саставе 130 чалавек.

Апрача таго ў канцэрце прымуць удзел дзеці, навучаныя ў мінскай музычнай школе, балетная група рэспубліканскага тэатральнага вучылішча.

Перад кіраўнікамі партыі і ўрада выступіць лепшыя калектывы мастацкай самадзейнасці: ансамбль песні і пляскі Хойніцкай МТС і хор рэпетыцый калгаснікаў пад кіраўніцтвам калгасніцы Ляліцкай. Гэтыя калектывы не раз выступалі ў Маскве і ў мінулым годзе з вялікім паспехам дэманструвалі сваё майстэрства на Усесаюзнай сельскагаспадарчай выстаўцы ў Маскву паеццаў дзіцячых танцавальных ансамбляў гомельскага чыгуначнага клуба імені Леніна, 100 пагранічнікаў — удзельнікам чырвонаармейскай мастацкай самадзейнасці і ўдзельнікам самадзейнасці заходніх абласцей БССР.

Усёго ў заключным канцэрце прымуць удзел каля 1000 чалавек. Сярод іх — народная артыстка БССР Л. П. Александровіч, заслужаныя артысты БССР Младэк, Аляксеева, Друкер, Дзяснісаў, Нікалава, Васільева, Грыгоніс, Рэжыска, артысты Арсенка, Малыкова, Мулер, Дрэчын, Шапка, Ланін і іншыя. Пастаноўку канцэрта праводзіць К. Я. Галеішоўскі. Вялікую дапамогу па кансультант канцэрта аказвае народная артыстка БССР А. В. Нежданова і заслужаны дзеяч мастацтваў Н. С. Галаваніч.

Заключны канцэрт пачнецца з увертуры кампазітара Алашава ў выкананні сімфанічнага аркестра пад кіраўніцтвам дырыжора Мусіна. Па скончэнні увертуры ўсімі ўдзельнікам канцэрта будзе выканана песня «Прывітанне Маскве» — музыка кампазітара Шчаголова.

Ансамбль народнай песні і пляскі выступіць з паказам старыянага вясельнага

беларускага абрада (лібрэта і апрацоўка песень зроблена кампазітарам І. Любанам). П'ахівым будзе выступленне зводнага хора пад кіраўніцтвам Бары. Хор выканае беларускія народныя песні «Ой у лузе», «Забалада ты, мая галаванька», «Ой ты, рэчанька», д'урэйская «Калыханка» і «Лянок».

Аркестр народных інструментаў пад кіраўніцтвам Сімонава выканае першую частку сімфанеты старыянага кампазітара Беларуска П. Н. Чуркіна. Кампазітар Чуркін вядомы, як адын з піонэраў аб'яднана і апрацоўкі беларускіх народных песень. Аркестр выканае твор таленавітага кампазітара Самохіна «Беларускае капрычнае». У праграму канцэрта ўключана кантата, прысвечаная любімаму працаўд'аў і наставіўцы прапоўны вялікаму Сталіну, напісаная кампазітарам Н. П. Шчаговым. Усё гэта дэкада не вычэрпае ўсю рознахарактэрную праграму канцэрта.

Зараз усё калектывы і салісты філармоніі праводзяць старанную апрацоўку ўсіх твораў заключнага паказу ў Маскве. Рад калектываў у асноўным закочанае развучванне песень і плясак. Умоўлена ідуць рэпетыцыі ў ансамблі песні і пляскі. Ужо адбыўся ўрававы працяг вялікага абрада. Яго выкананне атрымае адзінадушнае агабрэнне. Выдзяляецца зроблены навава, свежа і аржынальна беларускі народны танец «Лявоніха» ў пастаноўцы галоўнага балетмейстара К. А. Александровіча. У гэты дні балетмейстар займаецца ўдасканаленнем танцаў.

Інтэнсіўна рыхтуе свой рэпертуар і хор. Штодзённа пад кіраўніцтвам хормейстраў праводзіцца заняткі са спевкамі.

Вялікую работу праводзіць сімфанічны аркестр, які, апрача сваіх уласных выступленняў, будзе акампаніраваць раду салістаў.

Папярэднямі дэкады калектывы філармоніі праводзіць сустрачкі з прапоўнымі БССР. Прынай ўжо сустрачкі з калектывамі завалаў імені Менікава, імені Варашылава, навуковымі работнікамі і студэнтамі педагагічнага інстытута. Артысты пазнаёмілі іх з песнямі і танцамі, надрыхтаванымі да дэкады. Прапоўныя ў сваіх выступленнях выказалі ўшуненнасць у тым, што гэтака беларускага мастацтва ў Маскве прайдзе з вялікім паспехам, бо росквітам мастацтва кіруе слаўная партыя большавікоў.

Усе работнікі мастацтва БССР прыкладуць усё сілы к тэму, каб апрадуць давер'е прапоўных і нашай партыі.

Г. П. ПРАГІН, дырэктар Беларускай дзяржаўнай філармоніі.

БЕЛАРУСКІ БАЛЕТ

Беларускі танец існуе даўно, але п'ахі ўмовы, у якіх знаходзілася ў мінулым беларускае мастацтва, не давалі яму магчымасці развіцця да манументальнай формы балетнага спектакля. Толькі пасля Вялікай Кастрычніцкай сацыялістычнай рэвалюцыі мастацтва Беларусі атрымала ўсе ўмовы для сапраўднага росквіту. Зарышчам оперна-балетнага мастацтва БССР з'явілася сцэна. Праз некаторы час са ступі быў створан першы Беларуска оперна-балетны тэатр. Зараз гэтому маладому тэатру даны ўсе ўмовы для творчай работы, для рашэння тых вялікіх алкасных задач, якія ставіць перад беларускім мастацтвам цяпер, напярэдадні дэкады ў Маскве.

Малады балетны калектыв тэатра пад кіраўніцтвам буйнейшых майстроў хараграфіі з вельмі зорным энтузіязмам працаваў і працуе над вырашэннем задачы стварэння першага нацыянальнага беларускага балетнага спектакля і асабняе класічнай спадчыны рускага балета. Толькі шляхам сінтэза народнага танца і крытычна перапрацаванай класічнай балетнай спадчыны можа быць створан поўнацэпны беларускі балет, які аднае глыбокую ідэянасць з багаццем і своеасаблівацю формы і віртуозным майстэрствам.

Балетная група тэатра складаецца пераважна з моладзі. Вельмі добра разумеючы важнасць і нажасць паставітых перад намі задач, мы з вельмі зорным захапленнем займаемся павышэннем сваёй кваліфікацыі.

Упершыню ў гісторыі Беларускага мастацтва стварэння балет «Салавей» (лібрэта Ермалава і Слонімскага, музыка Крошнера, пастаноўчык Ермалаў). Першыя рэдакцыя балета, паставізнага Ермалавым і Лануховым, у рэзультате з'явілі розныя творчыя металы абодвух пастаноўчыкаў. Меца вялікіх п'ахі: асудзілі ідэяна-мастацкая п'ахінасць, былі павярна рашаны асобныя моманты спектакля (2 і 3 акты).

Пастаноўка балета ў новай рэдакцыі была даручана мастацкаму кіраўніку балетнага калектыва А. М. Ермалаеву. Ён перарабіў 2 і 3 акты, замяніў іх другімі актам і звязав і яго з першым і апошнімі актам ў адзінае сюжэтнае палае. Пасля доўгай работы над лібрэта Ермалаў і Слонімска і апошнім варыянтэ дабілі сапраўднага драматызма, логікі і напружанасці ў развіцці сюжэта, поўнацю ўстанавілі элементы дывертывента і сюжэтную п'ахінасць ранейшага варыянта.

У гэтым спектаклі вырашана важная п'ахі праблема — устрыненне разрыву паміж драматычнай іграй і танцам. Кожны танец у гэтым спектаклі з'яўляецца п'ахівым звыном у развіцці драматычнага дзеяння. Пастаноўчык імкнецца да сапраўднай народнасці спектакля, не ідуць у той-жа час на шыю натуралістычнага перапісання народных танцаў п'ахінасца і спектакля.

Мне здаецца, што ў балете «Салавей» будзе дасягнут той сінтэза народнага і класічнага танца, які павінен з'явіцца асноўным шляхам развіцця ўсёго нашага хараграфічнага мастацтва.

Будучым тэатра з'яўляюцца маладыя кадры. Адкуль будучы чэрпана кадры балетных акт'ораў у Беларусь? Для вырашэння гэтай важнай задачы ў 1939 г. было арганізавана хараграфічнае аддзяленне ў рэспубліканскім тэатральным вучылішчы.

Зараз гэтак аддзяленне перажыла ўжо свой арганізацыйны перыяд. Яно мае ў сваім саставе 100 чалавек ва ўзросце ад 9 да 13 год. Не спячэжы на кароткі тэрмін існавання аддзялення ўдалося падрыхтаваць для ўзлеу ў локальным спектаклі і асобным канцэрце 74 чалавекі.

П'ахіка перадаць тую неарыгінальнасць, з якой гэтыя маленькія акт'оры чакаюць моманту, калі яны ў чырвонай сталіцы пакажуць любімаму Сталіну свае першыя дасягненні ў балетным мастацтва.

З. ВАСІЛЬЕВА, заслужаная артыстка БССР.

Лепшыя вышывальчыцы в'ацэскай аржыі імені Салавей рыхтуюць рад мастацкіх работ да дэкады беларускага мастацтва ў Маскве. На здымку (злева направа): асудзілі І. М. Т. Пучына, Е. М. Оскер і Т. К. Курдаўца за працяглы і рэспубліканскі мастацтва ў Маскве. Фото І. Лосева, (Фотакронка ВЕЛТА).

Дзень у тэатры

Інч таксама перажываюць творчае хваляванне за поспехі оперы.

11 галін оперы. Рэжым па пустым залах тэатра разнасяцца гукі неадной. Ажылі творчыя п'ахі. Артысты — людзі, якія вядоць і любяць глядачы, развучваюць свае партыі. У адным з п'ахі развучваюць партыі сумеса з канцэртнымі салістамі Валошы, Мурашэў, Дзяснісаў, Младэк і іншыя паўтараюць свае аржы. Хор сумеса з хормейстрам у які рас паўтарае песню. Трэба, каб яна гучала зладжана, лірычна, темпераментна. Песня часта абрываецца і зноў гучыць...

Дзень па кар'ядорах тэатра — і з усіх п'ахі чутна музыка. У адным з п'ахіў народная артыстка БССР А. В. Нежданова слухае народную артыстку БССР Л. П. Александровіч, якая опявае аржы Марыі з оперы «Міхась Падгорны».

Дзесні на другім паверсе, дзе звычайна знаходзіцца буфет, рэпетыруе аркестр.

Паўнакроўна кішчэ жыццё ў вельмі зорным балетным зале. Дзе рэпетыцца балета «Салавей». Зноў і зноў адліфаваць на ўсё дэталі танцаў. Салісты балета Дрэчын і Нікалава ў цэнтры. Вось яны паказваюць сцену разукі. Сымон у ярасці. Народнае танца танца. Балетмейстар час ад часу прыравае:

— Патрэба больш выразацыі. На мінуту ўмаўкае рылік. Усе 105 артыстаў балета вельмі зорным поўкрутам становіцца вакол салістаў. На алду мастацкага кіраўніка балета, заслужаная артыстка РСФСР А. М. Ермалава пачынаецца танец, і не стрымаль ужо ясе

тую пляска, поўную жыцця і тэмпераванне за поспехі оперы.

Скончылася рэпетыцыя балета «Салавей». Невялікі перапынак — 40 чалавек рэпетыруюць балетныя сцены з праюта «Кветка шчасця». 32 чалавекі — танец «Таўкачыны» з першага акта, гэтым прыступаюць да заняткаў 64 артыста балета, занятыя ў масавых танцах трэцяга акта гэтай оперы.

Гуць рэпетыцыі. Напружаная працяг калектываў. Кожнаму хочацца, каб дэкада беларускага мастацтва ў Маскве прайшла як мага лепш і ярчэй. Усе працуюць з энтузіязмам. Тры галіны перапынак, а затым зноў за работу.

У апісваемым дні дзень пасля абеда салісты, хор, іміджны ансамбль рэпетыравалі масавыя сцены з другога акта оперы «Кветка шчасця».

Роўна ў 8 галін вечара пачалася рэпетыцыя гэтай новай беларускай оперы. Усё ўдзельнікі спектакля апрадуіліся ў свае касцюмы і загрымаваліся.

Расуцывалася заслона. У дзённым небе ярка блішчыць серп месяца і буйныя зоркі. У неурны ночы пад Івана Бупала заапаілася белачырвоная кветка. Сэзаныя Мікіта (артыст Засенкі) і снэ бачыць, як усё імкнецца сарваць гэту кветку, але навод не везамы і чэрці, і яелька пацэтуліцца да не. Наранне кветка ўплывае ў далёкае п'ахінае неба. Канцацца праюта, які набуваецца на фантастычны, але расказвае аб вечных мартах народа аб шчасці.

Павольна світае. Усё рэпетыцыя выр'аюцца аржы дэкарацыі з беларускім народным аржыацыяма. У глыбіні сцены

Мадэлы Беларуска мастак Л. І. Зладонска прадуць над карцінай «Выступленне станаўкі і-каллекцыя», якія будзе прадэставіцца на мастацкай выстаўцы, у ча дэкады беларускага мастацтва ў Маскве. Фото І. Палкоўна (Фотакронка ВЕЛТА).

